

U 54/2025 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för asyl, migration och integration för perioden 2028–2034, till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för Schengenområdet, för den europeiska integrerade gränsförvaltningen och för den gemensamma viseringspolitiken, för perioden 2028–2034, och till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för inre säkerhet för perioden 2028–2034

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag till förordningar av den 16 juli 2025: (1) förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för asyl, migration och integration för perioden 2028–2034, (2) förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för Schengenområdet, för den europeiska integrerade gränsförvaltningen och för den gemensamma viseringspolitiken, för perioden 2028–2034, och (3) förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för inre säkerhet för perioden 2028–2034, samt en promemoria om förslagen.

Helsingfors den 20 november 2025

Inrikesminister Mari Rantanen

Ansvarsområdeschef Artsi Alanne

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM INRÄTTANDE AV UNIONSSTÖDET FÖR ASYL, MIGRATION OCH INTEGRATION FÖR PERIODEN 2028–2034, TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM INRÄTTANDE AV UNIONSSTÖDET FÖR SCHENGENOMRÅDET, FÖR DEN EUROPEISKA INTEGRERADE GRÄNSFÖRVALTNINGEN OCH FÖR DEN GEMENSAMMA VISERINGSPOLITIKEN, FÖR PERIODEN 2028–2034, OCH TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM INRÄTTANDE AV UNIONSSTÖDET FÖR INRE SÄKERHET FÖR PERIODEN 2028–2034

1 Bakgrund

Europeiska kommissionen lade fram följande förslag den 16 juli 2025:

- 1) förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för asyl, migration och integration för perioden 2028–2034 COM(2025) 540 final (nedan AMI-förslaget),
- 2) förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för Schengenområdet, för den europeiska integrerade gränsförvaltningen och för den gemensamma viseringspolitiken, för perioden 2028–2034, COM(2025) 541 final (nedan BMV-förslaget),
- 3) förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionsstödet för inre säkerhet för perioden 2028–2034 COM(2025) 542 final (nedan IS-förslaget).

Förslagen till förordningar är en del av kommissionens förslag till flerårig budgetram (MFF) för EU för åren 2028–2034 av den 16 juli 2025. Kommissionen föreslår ändringar i budgetramens struktur jämfört med den nuvarande perioden. Under den nuvarande programperioden 2021–2027 är asyl-, migrations- och integrationsfonden (AMIF, (EU) 2021/1147), finansieringsinstrumentet för gränsförvaltning och visering (BMVI, (EU) 2021/1148) och fonden för inre säkerhet (ISF, (EU) 2021/1149) separata fonder, men under den kommande programperioden föreslås de bli en del av den så kallade partnerskapsfonden. Europeiska kommissionen lade den 16 juli 2025 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska fonden för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, jordbruk och landsbygd, fiske och sjöfart, välbefinnande och säkerhet för perioden 2028–2034 och om ändring av förordning (EU) 2023/955 och förordning (EU, Euratom) 2024/2509, COM(2025) 565 final/2 (nedan partnerskapsfonden). För partnerskapsfonden utarbetas en gemensam nationell och regional partnerskapsplan. Förslagen till förordningar om inrikes frågor kompletterar förslaget till förordning om partnerskapsfonden. I förslagen till förordningar om inrikes frågor föreskrivs om finansieringens mål och finansieringen. I förslaget till förordning om partnerskapsfonden föreskrivs om frågor som särskilt rör fondens organisering, partnerskapsplanen och finansiella bestämmelser. Förslagen till förordningar om inrikes frågor omfattas också av kommissionens förslag av den 16 juli 2025 till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en utgiftsspärnings- och

prestationsram för budgeten samt andra övergripande regler för unionens program och verksamheter, COM(2025) 545 final. Detta och förslaget till förordning om partnerskapsfonden behandlas i en separat skrivelse av statsrådet.

I kommissionens förslag till flerårig budgetram för åren 2028–2034 föreslås totalt 53 miljarder euro (i 2025 års fasta priser) i finansiering för migration och gränskontroll, varav 31 miljarder euro till partnerskapsplaner och 22 miljarder euro till en så kallad EU-facilitet (*EU Facility*), som kommissionen får använda efter eget gottfinnande för oförutsedda utgifter. Den föreslagna finansieringen uppskattas vara nästan tre gånger så stor som anslagen i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 (20 miljarder euro) och utgöra cirka 1,85 procent av den föreslagna totala EU-budgeten.

Enligt förslagen till förordningar om inrikes frågor ska finansieringen som riktas till partnerskapsplanerna fördelas enligt följande: 1) gränsförvaltning och viseringspolitik (BMV) 13,773 miljarder euro, 2) asyl, migration och integration (AMI) 10,713 miljarder euro och 3) inre säkerhet (IS) 6,123 miljarder euro. Fördelningen av EU-faciliteten mellan sektorer har inte fastställts i förslagen till förordningar.

I U-skrivelsen används för enhetlighetens skull 2025 års fasta priser.

Eftersom ovan nämnda förordningsförslag hänger nära samman med varandra bör de granskas som en helhet. Därför lämnas alla ovan nämnda förordningsförslag om inrikes frågor i samma U-skrivelse från statsrådet.

Förordningsförslagen och i synnerhet deras totala finansieringsnivåer hänger samman med den bredare helheten av den fleråriga budgetramen. För att säkerställa konsekvens tas inte ställning till finansieringsnivån i denna U-skrivelse. Statsrådet har formulerat inledande ståndpunkter bland annat om den övergripande nivån och strukturen i förslaget till flerårig budgetram genom E-utredningen E 73/2025 rd om kommissionens meddelande och förslagen till EU:s fleråriga budgetram för åren 2028–2034.

2 Förslagets syfte

Förslagen utgör tillsammans en särskild rättslig ram för unionens finansiella stöd för en effektiv förvaltning av migrations- och asylfrågor, Europas integrerade gränssäkerhet vid de yttre gränserna, Schengenområdet och den europeiska viseringspolitikens välfungerande genomförande samt den inre säkerheten.

Medlemsstaterna bör se till att alla de mål som fastställs i dessa förordningar beaktas i deras partnerskapsplaner.

AMI-förslaget

Syftet med förslaget till förordning är att fastställa målen för och finansieringen av unionsstöd till genomförandet, stärkandet och utvecklingen av den gemensamma asylpolitiken och den gemensamma invandringspolitiken. Enligt förslaget ska unionsstödet bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar och asyl, bland annat genom att stödja insatser för att genomföra, stärka och utveckla migrations- och asylpakten och det gemensamma systemet för tillfälligt skydd för fördrivna personer i händelse av massiv tillströmning. Unionsstödet enligt förordningen bör finansiera åtgärder som är anpassade till tredjelandsmedborgares behov och

som generellt sett genomförs i ett tidigt skede av integrationsprocessen samt övergripande åtgärder till stöd för medlemsstaternas kapacitet på integrationsområdet.

BMV-förslaget

Syftet med förslaget till förordning är att fastställa målen för unionens finansiella stöd för att säkerställa ett välfungerande Schengenområde, en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning samt genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken. Unionsstöd ska ges till medlemsstaternas insatser för att skydda unionens yttre gränser, begränsa olaglig gränspassage och otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna samt modernisera och förbättra den övergripande effektiviteten i handläggningen av viseringar och förhindra missbruk av unionens viseringssystem.

IS-förslaget

Syftet med förslaget till förordning är att säkerställa en hög nivå på unionens inre säkerhet och målen för unionens finansiella stöd. Genom stödet ska unionens och medlemsstaternas kapacitet att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet stärkas, motståndskraften mot fientliga handlingar ökas, säkerhetsrelaterade avvikelser, risker och kriser hanteras, informationsutbytet underlättas och det operativa brottsbekämpande samarbetet intensifieras.

3 Förslagets huvudsakliga innehåll

3.1 Unionsstödet för asyl, migration och integration (AMI-förslaget)

Allmänt

Syftet med förslaget till förordning är att fastställa målen och finansieringen för unionsstödet till asyl-, migrations- och integrationspolitiken för perioden 1 januari 2028–31 december 2034. En bärande tanke i förslaget till förordning är, i enlighet med vad som betonas i kommissionens politiska riktlinjer för 2024–2029, att migration är en utmaning för EU som måste mötas med en europeisk lösning.

Förslaget till förordning bygger på förordningen om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden ((EU) 2021/1147), som genomförs under EU-programperioden 2021–2027, samt resultaten och investeringarna från tidigare programperioder som rör asyl- och migrationsområdet.

I förslaget beaktas ny politisk utveckling och behovet av ett lyhört bemötande av föränderliga utmaningar som rör migration och asyl, både inom EU och i samarbete med andra länder. I förslaget beaktas att Europas geopolitiska situation har förändrats avsevärt. Detta har i grunden påverkat unionens migrations- och asylhantering, som ytterligare påverkas av användningen av migration som vapen. Förslaget beaktar dessutom de investeringsbehov som följer av tillämpningen av migrations- och asylpakten, medlemsstaternas behov av att utveckla integrerade ärendehanteringssystem som sammanför asyl, mottagning och återvändande samt den nya rättsliga ram för återvändande som kommissionen föreslagit som ett komplement till pakten, vilka alla kräver ekonomiska resurser under de kommande åren.

Unionsstödet bör också främja genomförandet av det tillfälliga skydd som föreskrivs i rådets direktiv 2001/55/EG om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av

fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta, inklusive det tillfälliga skydd som införts och utvidgats genom tidigare rådsbeslut, samt åtgärder som syftar till att balansera medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer.

Förslaget är också förenligt med prioriteringarna i kompetensunionens externa del som syftar till att locka till sig och behålla kompetens från tredjeländer, inbegripet de framtida Legal Gateway-kontoren. Dessa kan stödjas av initiativ såsom EU:s talangreserv och talangpartnerskap.

I förslaget till förordning beaktas strävan att från unionens budget stödja medlemsstaternas åtgärder för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1350 om inrättandet av en unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl samt om ändring av förordning (EU) 2021/1147. Förslaget beaktar även behovet av att fastställa förhandsbestämda stödbelopp per enhet för vidarebosättning, inresa av humanitära skäl och överföring av personer som ansöker om eller som beviljats internationellt skydd (artiklarna 5 och 6).

Enligt förslaget till förordning (artikel 8) ska unionsstöd ges till det europeiska migrationsnätverkets verksamhet och framtida utveckling.

Förslaget (artikel 9) beaktar dessutom behovet av att stödja de medlemsstater som är utsatta för migrationstryck genom att fastställa bestämmelser i förordningen som tillgängliggör gynnade medlemsstaters respektive andelar av de ekonomiska bidrag som ingår i den årliga solidaritetspool som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013.

Den yttre dimensionen och innovativa lösningar för migrations- och asylhantering kommer att fortsätta spela en viktig roll i EU:s insatser under de kommande åren. Förslaget till förordning gör det möjligt att genomföra insatser även i tredjeländer, men enligt motiveringen till förslaget bör insatser med en yttre dimension i huvudsak stödjas inom ramen för den föreslagna förordningen Europa i världen (COM(2025) 551 final).

Förslaget till förordning (artikel 7) innehåller också bestämmelser om att unionsstödet enligt förordningen ska vara öppet för tredjeländer som uppfyller de kriterier som anges i förordningen.

Målsättning

För att säkerställa en effektiv hantering av migrationsströmmarna fastställs i förslaget till förordning fyra mål för unionsstödet (artikel 3):

1. stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet,
2. säkerställa ett effektivt, säkert och värdigt återvändande och återtagande, främja och bidra till faktisk återanpassning i tredjeländer och bidra till att bekämpa irreguljär migration genom att förebygga och bekämpa migrantsmuggling, människohandel, instrumentalisering av irreguljär migration och användning av irreguljär migration som vapen,

3. stärka och utveckla laglig migration till medlemsstaterna i enlighet med deras behov samt främja och bidra till en ändamålsenlig integration av och social delaktighet för tredjelandsmedborgare under den första bosättningsfasen,
4. säkerställa solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, bland annat genom praktiskt samarbete, innovativa metoder och ny teknik, och bidra till en övergripande strategi för de interna och externa delarna av migrations- och asylhanteringen.

I förslaget till förordning fastställs också regler för budgetbehandlingen av medel för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl, medel för överföring av personer som ansöker om internationellt skydd eller av personer som beviljats internationellt skydd och medlemsstaternas ekonomiska bidrag för den årliga solidaritetspoolen.

3.2 Unionsstöd för Schengenområdet, för den europeiska integrerade gränsförvaltningen och för den gemensamma viseringspolitiken (BMV-förslaget)

Allmänt

Syftet med föreslaget till förordning är att fastställa målen för och finansieringen av unionsstödet för den europeiska integrerade gränsförvaltningen och för den europeiska viseringspolitiken för perioden 1 januari 2028–31 december 2034. Unionsstödet ska bidra till ett välfungerande Schengenområde, en effektiv förvaltning av de yttre gränserna och en effektiv viseringspolitik, bland annat genom stöd till genomförandet, stärkandet och utvecklingen av migrations- och asylpakten, och till en hög nivå av inre säkerhet inom unionen, samtidigt som det även fortsättningsvis säkerställs att det inte förekommer någon kontroll av personer när de passerar de inre gränserna (artikel 1).

Förslaget till förordning bygger på Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ((EU) 2021/1148), samtidigt som hänsyn tas till ny politisk utveckling och behovet av ett lyhört bemötande av föränderliga utmaningar som rör den europeiska integrerade gränsförvaltningen, inbegripet ett välfungerande Schengenområde och EU:s viseringspolitik.

För att säkerställa att Schengenområdet utan inre gränser fungerar ändamålsenligt och effektivt är en stark styrningsram, en ändamålsenlig europeisk integrerad gränsförvaltning, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen, och EU:s viseringspolitik av yttersta vikt för att säkerställa Schengenområdets integritet och resiliens. Det unionsstöd som i förordningen föreslås för Schengenområdet, den europeiska integrerade gränsförvaltningen och den gemensamma viseringspolitiken ges till medlemsstaternas insatser för att skydda unionens yttre gränser, begränsa olaglig gränspassage och otillåtna förflyttningar mellan medlemsstaterna samt modernisera och förbättra den övergripande effektiviteten i handläggningen av viseringar och förhindra missbruk av unionens viseringssystem.

Målsättning

I förslaget till förordning har unionsstödet tre mål (artikel 3):

1. stödja ett effektivt genomförande och en effektiv tillämpning och utveckling av Schengenramen samt stärka styrningen av, integriteten hos och säkerheten i Schengenområdet utan inre gränser,
2. stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, inbegripet genom innovativa metoder och ny teknik, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka olaglig invandring, gränsöverskridande brottslighet, instrumentalisering av irreguljär migration och användande av irreguljär migration som vapen, för att bidra till ett effektivt återvändande,
3. stödja den gemensamma viseringspolitiken för att säkerställa en harmoniserad strategi i fråga om snabbt utfärdande av viseringar och för att underlätta lagligt resande och samtidigt förebygga migrations- och säkerhetsrisker och främja ett säkert och väl fungerande Schengenområde.

I förordningen (artikel 5) ingår bestämmelser om deltagande i unionsstödet för Schengenassocierade länder.

I förordningen (artikel 6) föreskrivs dessutom om stöd till Litauens nationella och regionala partnerskapsplan, som ska kompensera Litauen för uteblivna inkomster till följd av det särskilda arrangemanget för persontransitering mellan Kaliningrad och Ryssland.

I förordningen (artikel 7) föreskrivs också om medel som ska anslås till medlemsstaterna för driftskostnaderna för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (ETIAS). Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (ETIAS) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 ska driftskostnaderna för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (ETIAS) täckas av intäkterna från avgifterna för resetillstånd. I denna förordning fastställs regler för att tillgängliggöra medlemsstaternas respektive andelar av ETIAS-avgifterna så att de kan täcka sina relevanta driftskostnader.

I förslaget (artikel 8) fastställs dessutom bestämmelser som tillgängliggör gynnade och för migrationstryck utsatta medlemsstaters respektive andelar av de ekonomiska bidrag som ingår i den årliga solidaritetspool som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013.

3.3 Unionsstödet för inre säkerhet (IS-förslaget)

Allmänt

Syftet med förslaget till förordning är att fastställa målen för och finansieringen av unionsstödet för den inre säkerheten för perioden 1 januari 2028–31 december 2034. Stödet syftar till att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet genom att hantera centrala säkerhetshot, i synnerhet att

förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet, inbegripet bland annat terrorism, våldsbejakande extremism, cyberbrottslighet, hybridhot och andra fientliga handlingar.

Förslaget till förordning bygger på Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för inre säkerhet ((EU) 2021/1149), samtidigt som hänsyn tas till ny politisk utveckling och behovet av ett lyhört bemötande av föränderliga utmaningar som rör den inre säkerheten, både inom unionen och i samarbete med andra länder.

Förslaget bygger på den strategi för EU:s inre säkerhet (Protect EU, COM(2025) 148 final) som kommissionen antog i april 2025 och på dess prioriteringar för att skapa ett säkrare Europa. Strategin genomför kommissionens politiska riktlinjer för 2024–2029 genom vilka EU har åtagit sig att skydda medborgarna från olika brottshot som också kan ha sitt ursprung utanför EU.

I förslaget beaktas att den geopolitiska kontexten i Europa har förändrats avsevärt. Säkerhetshoten är alltmer globala och komplexa till följd av brottslingars förmåga att verka över gränserna, utnyttja sociala och ekonomiska skillnader och navigera mellan den fysiska och den digitala världen. Samtidigt erbjuder ny digital teknik och artificiell intelligens storartade möjligheter att förbättra brottsbekämpningskapaciteten och den rättsliga kapaciteten och att hantera dessa föränderliga hot på ett effektivt sätt.

Förutom att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet, terrorism, extremism och cyberbrottslighet är avsikten att med stödet enligt förslaget ska stödjas bland annat åtgärder för att hantera digitala och tekniska säkerhetsutmaningar, onlinehot mot den kritiska infrastrukturens motståndskraft, säkerhetshot på det maritima området, människohandel, smuggling av migranter, olaglig narkotikahandel, olaglig vapenhandel och penningtvätt för att främja återvinning av tillgångar och för att bekämpa ekonomisk brottslighet, miljöbrott, förfalskning av betalningsmedel och brott som skadar unionens ekonomiska intressen samt åtgärder för att hjälpa och skydda brottsoffer, skydda offentliga platser, hantera CBRN-E-relaterade säkerhetshot och hantera incidenter. Stödet bör förbättra informationsutbyte mellan relevanta aktörer, utbildning av personal, straffrättsligt samarbete och operativt brottsbekämpande samarbete.

Unionsstödet bör främja en ansats som omfattar hela samhället i utvecklingen och genomförandet av säkerhetspolitiken, där både industrisektorn och civilsamhället deltar. Man bör prioritera åtgärder för att förbättra samordningen och samarbetet mellan polismyndigheter och rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter, med beaktande av samarbetet med unionens byråer och organ.

Den inre säkerheten är beroende av synergier och samstämmighet med relevant EU-politik såsom migration och gränsförvaltning, rättvisa och unionens yttre politik till stöd för tredjeländer. Unionsstödet för den inre säkerhetens yttre dimension bör först och främst tillhandahållas genom instrumentet Europa i världen.

Enligt förslaget bör unionsstödet inte täcka verksamhet med anknytning till medlemsstaternas väsentliga uppgifter avseende upprätthållandet av lag och ordning och skyddet av den nationella säkerheten.

Målsättning

I förslaget till förordning fastställs fyra mål för unionsstödet för inre säkerhet (artikel 3). Med stödet skulle förbättras:

1. kapaciteten att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet både online och offline, inbegripet terrorism, våldsbejakande extremism, radikaliserings, cyberbrottslighet, sexuella övergrepp mot och sexuell exploatering av barn samt hybridhot, och att skydda medborgare och offentliga platser mot attacker,
2. kritiska entiteters motståndskraft mot fientliga handlingar och hanteras säkerhetsrelaterade incidenter, risker och kriser, även med hjälp av interoperabla kritiska kommunikationssystem,
3. informationsutbytet mellan och inom de behöriga myndigheterna och de berörda unionsorganen och unionsbyråerna samt, i förekommande fall, med tredjeländer, internationella organisationer och privata parter,
4. det operativa brottsbekämpande samarbetet, inbegripet gemensamma insatser, mellan behöriga myndigheter när det gäller att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet både online och offline, inbegripet terrorism, våldsbejakande extremism, cyberbrottslighet, sexuella övergrepp mot och sexuell exploatering av barn samt hybridhot, och att skydda medborgare och offentliga platser mot attacker.

4 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

AMI-förslaget grundar sig på artikel 78.2 samt artikel 79.2 och 79.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). På grundval av dessa rättsliga grunder beslutar Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet om åtgärder om ett gemensamt europeiskt asylsystem och en gemensam migrationspolitik, och om åtgärder för att stimulera och stödja medlemsstaternas verksamhet för att främja integrationen av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen på deras territorium; dessa får dock inte omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar och andra författningar.

BMV-förslaget grundar sig på artikel 77.2 samt artikel 79.2 c och d i EUF-fördraget. Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om särskilt fastställda åtgärder som rör gränskontroll samt asyl- och invandringspolitik, inbegripet olaglig invandring samt förebyggande och intensifierad bekämpning av människohandel.

IS-förslaget grundar sig på artikel 82.1, artikel 84 och artikel 87.2 i EUF-fördraget. Med stöd av de två förstnämnda rättsliga grunderna ska Europaparlamentet och rådet, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, besluta om särskilt fastställda åtgärder som rör rättsligt samarbete inom unionen på straffrättens område. De regler som grundar sig på artikel 82.1 i EUF-fördraget utgör minimireglering, och deras antagande hindrar inte medlemsstaterna från att upprätthålla eller införa ett högre skydd för enskilda. Enligt artikel 84 i EUF-fördraget kan åtgärder för att uppmuntra och stödja medlemsstaternas åtgärder när det gäller att förebygga

brottslighet inte omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar och andra författningar. Enligt artikel 87.2 i EUF-fördraget kan Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet föreskriva särskilt om åtgärder som rör polissamarbete.

Rådet fattar beslut om att anta förslagen med kvalificerad majoritet. Alla förslag grundar sig, såsom nämnts ovan, på bestämmelserna i femte avdelningen i tredje delen av EUF-fördraget om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Följaktligen fastställs tillämpningen av förordningen på Danmark och Irland i protokoll nr 21 och nr 22 som är fogade till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Danmark deltar således inte i antagandet av åtgärderna, medan Irland kan besluta separat om att delta.

De rättsliga grunderna fastställs utifrån förslagens syfte och innehåll. I princip bör endast en rättslig grund användas, som valts utifrån rättsaktens huvudsakliga syfte och innehåll. Att använda flera rättsliga grunder ter sig dock motiverat i fråga om de aktuella förslagen, eftersom de föreslagna rättsakterna kan anses ha flera samtidiga syften och flera beståndsdelar, av vilka ingen verkar vara underordnad eller endast av indirekt betydelse i förhållande till de andra.

En kombination av rättsliga grunder förutsätter också ett enhetligt beslutsförfarande i rådet. Detta villkor uppfylls för samtliga förslag, eftersom rådet enligt alla de föreslagna rättsliga grunderna fattar sina beslut med kvalificerad majoritet.

Enligt statsrådets preliminära ståndpunkt är de föreslagna rättsliga grunderna korrekta.

Subsidiaritetsprincipen

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Målen för förslaget kan inte uppnås av medlemsstaterna själva, eftersom utmaningarna till sin natur är gränsöverskridande och inte begränsade till enskilda medlemsstater eller till en undergrupp av medlemsstater. Enligt kommissionen skapar unionsstödet mervärde genom att främja ett gemensamt tillvägagångssätt i alla medlemsstater vid genomförandet av EU:s regelverk och genom att främja samarbete mellan medlemsstaterna i gränsöverskridande frågor. Partnerskapsfonden genomförs genom delad förvaltning, där kommissionen överför uppgifter som rör den strategiska planeringen och genomförandet av användningen av medlen till medlemsstaterna. Delad förvaltning syftar till att säkerställa att besluten fattas så nära medborgarna som möjligt.

Enligt statsrådets preliminära bedömning är förslagen förenliga med subsidiaritetsprincipen. Unionsstödet inom områdena gränssäkerhet, viseringspolitik, migration och inre säkerhet bör koncentreras till åtgärder där unionens insatser kan ge ett större mervärde än de åtgärder som medlemsstaterna genomför på egen hand.

Proportionalitetsprincipen

Enligt proportionalitetsprincipen får unionens åtgärder till innehåll och form inte överskrida det som är nödvändigt för att uppnå målen. Förslagen till förordningar är förenliga med proportionalitetsprincipen, eftersom de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen. Enligt kommissionen står målen och unionens stöd för att uppnå dem i rätt proportion till vad som eftersträvas med unionsstödet.

Enligt statsrådet är förslagen förenliga med proportionalitetsprincipen.

5 Förslagets konsekvenser

Som en del av beredningen av förslaget till förordning om att inrätta partnerskapsfonden (COM(2025) 565 final/2) har kommissionen utarbetat en konsekvensbedömning där den bedömer effekterna av helheten som rör partnerskapsfonden. Denna konsekvensbedömning behandlas i en separat skrivelse av statsrådet.

5.1 Konsekvenser för den nationella lagstiftningen

Förordningar är direkt tillämplig rätt i alla medlemsstater. Bestämmelser om det nationella genomförandet av fonderna inom området för inrikes frågor under programperioden 2021–2027 finns i lagen (1125/2021) och statsrådets förordning (119/2022) om fonderna inom området för inrikes frågor. Enligt bedömning förutsätter de nya förordningarna ändringar i den nationella lagstiftningen. Behovet av ändringar bedöms med beaktande av helheten i förslaget till förordning om partnerskapsfonden. Lagstiftningsändringarna genomförs efter att förordningarna har antagits, men innan den nya programperioden inleds. En mer detaljerad bedömning av förslagets konsekvenser utkristalliseras i takt med att det nationella beredningsarbetet fortskrider. Förslagets konsekvenser kommer också att analyseras under det fortsatta beredningsarbetet i rådets arbetsgrupp.

5.2 Ekonomiska konsekvenser

Finansieringen inom området för inrikes frågor för perioden 2028–2034 ingår i kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2028–2034. De ekonomiska konsekvenserna kommer att preciseras som en del av de övergripande förhandlingarna om den fleråriga budgetramen, och det slutliga resultatet blir klart först när förhandlingarna har avslutats.

I beredningen av den fleråriga budgetramen anges beloppen i fasta priser enligt 2025 års nivå. I sitt förslag till flerårig budgetram för 2028–2034 föreslår kommissionen totalt 53 miljarder euro i finansiering för migration och gränskontroll, varav 31 miljarder euro till partnerskapsplaner och 22 miljarder euro till en så kallad EU-facilitet, som kommissionen får använda efter eget gottfinnande för oförutsedda utgifter. Den föreslagna finansieringen uppskattas vara nästan tre gånger så stor som anslagen i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 (20 miljarder euro) och utgöra cirka 1,85 procent av den föreslagna totala EU-budgeten.

Förslagen till förordningar om inrikes frågor utgör en del av partnerskapsfonden, men till skillnad från den övriga helheten har kommissionen föreslagit riktade ekonomiska bidrag för dessa förordningsförslag. Enligt förslagen till förordningar om inrikes frågor skulle

finansieringen som riktas till partnerskapsplanen fördelas enligt följande: 1) gränsförvaltning och viseringspolitik (BMV) 13,773 miljarder euro, 2) asyl, migration och integration (AMI) 10,713 miljarder euro och 3) inre säkerhet (IS) 6,123 miljarder euro. Fördelningen av EU-faciliteten mellan sektorer har inte fastställts i förslagen till förordningar.

Kommissionen offentliggjorde den 17 juli 2025 den landspecifika fördelningen av partnerskapsfonden. Enligt kommissionen är Finlands andel inom området för inrikes frågor 1,4 miljarder euro, vilket motsvarar 4,7 procent av totalfinansieringen för migration och gränskontroll. Det lägsta nationella bidraget som krävs för att täcka kostnaderna för de åtgärder som ska finansieras regleras i förslaget till förordning om partnerskapsfonden. Det föreslagna lägsta nationella bidraget för finansieringen av inrikes frågor är högre än under den nuvarande programperioden.

5.3 Övriga konsekvenser

Kommissionens förslag till förordningar innebär att finansieringen inom området för inrikes frågor även i den kommande fleråriga budgetramen kommer att bygga på delad förvaltning mellan medlemsstaterna och kommissionen. Till skillnad från tidigare kanaliseras finansieringen inom området för inrikes frågor inte genom separata fonder, utan som en del av partnerskapsfonden. I kommissionens bedömningar har det konstaterats att den nuvarande finansieringsstrukturen är så komplex att den i hög grad har försvårat genomförandet av både nuvarande och tidigare EU-program samt begränsat deras effektivitet. Kommissionens förslag syftar till att göra förvaltningen av unionsstödet mer flexibel genom att förenkla genomförandet av stödet och bland annat öka resultatfokuseringen.

Effekterna av den nya finansieringsstrukturen på den nationella förvaltningen och det nationella genomförandet utreds i takt med att den nationella beredningen och beredningen i rådets arbetsgrupp fortskrider.

Unionsstödet bör bidra till att säkerställa konsekvens, samstämmighet, synergier och komplementaritet mellan unionens interna och externa politik.

Synergierna mellan det stöd som beviljas inom ramen för instrumentet Europa i världen och det stöd som beviljas enligt de förslag till förordningar som nu behandlas är särskilt betydelsefulla för att förbättra gränssäkerheten, genomföra åtgärder för att förebygga irreguljär migration och säkerställa den inre säkerheten. När det gäller den yttre dimensionen betonas i förslaget behovet av att säkerställa samordning, synergier och hävstångseffekter mellan unionens externa bistånd och det stöd som beviljats enligt de förslag till förordningar som nu behandlas.

6 Förslagets förhållande till grundlagen samt de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna

Enligt kommissionen kommer unionsstödet att genomföras i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i enlighet med rättsstatsprincipen, sådan den fastställs i artikel 2 a i förordning (EU, Euratom) 2020/2092. Enligt förslagen till förordningar ska alla åtgärder som stöds med unionsstöd enligt förordningen genomföras i enlighet med de rättigheter och principer som fastställs i unionens regelverk och i Europeiska unionens stadga

om de grundläggande rättigheterna, och de ska även överensstämma med de internationella åtaganden som följer av de internationella avtal som unionen och medlemsstaterna är parter i.

Den föreslagna regleringen har ingen särskild betydelse för Finlands grundlag och den begränsar inte tillgodeendet av de grundläggande fri- och rättigheterna eller de mänskliga rättigheterna.

7 Ålands behörighet

Landskapet Åland svarar för genomförandet av Europeiska unionens rättsakter i den mån ärendet hör till dess behörighet. Fördelningen av lagstiftningsmakten mellan riket och landskapet regleras genom självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Bestämmelser om landskapets lagstiftande makt finns i 18 § och om rikets lagstiftande makt i 27 och 29 § i lagen.

Ålands landskapsregering har enligt 59 b § i självstyrelselagen rätt att genomföra EU-politik i landskapet Åland inom de sektorer där landskapet har lagstiftningsbehörighet.

I samband med beredningen av det nationella genomförandet av fonderna inom området för inrikes frågor för programperioden 2021–2027 har det bedömts att när det gäller fonden för inre säkerhet har landskapet lagstiftningsbehörighet med stöd av 18 § 6 punkten i självstyrelselagen i fråga om allmän ordning och säkerhet med de undantag som nämns i självstyrelselagen samt i fråga om brand- och räddningsväsendet. När det gäller asyl-, migrations- och integrationsfonden har landskapet bedömts ha lagstiftningsbehörighet i fråga om främjande av den integration som sker i landskapet. Denna lagstiftningsbehörighet har i samband med lagstiftningskontrollen av landskapslagarna ansetts kunna härledas ur 18 § 1, 4, 13, 14, 22 och 23 punkten i självstyrelselagen, vilka gäller landskapsregeringen och under denna lydande myndigheter och inrättningar, kommunernas förvaltning, socialvård, undervisning och läroavtal, näringsverksamhet och främjande av sysselsättningen. Därför anses landskapet ha lagstiftningsbehörighet i fråga om de huvudsakliga integrationsåtgärder som riktas till flyktingar eller andra invandrare som tagits emot av kommuner i landskapet. Instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik gäller gränsförvaltning och visering och hör därför helt och hållet till rikets behörighet. Enligt statsrådets preliminära uppfattning motsvarar kommissionens förordningsförslag till sitt innehåll fonderna för programperioden 2021–2027 när det gäller landskapets behörighet. Behörighetsfördelningen kommer att ses över närmare under förhandlingarna i takt med att innehållet preciseras.

Under den nuvarande programperioden har de uppgifter som ansvarig myndighet och revisionsmyndighet som hör till landskapet Åland och som följer av de nationella programmen inom området för inrikes frågor överförts till Inrikesministeriet genom en överenskommelseförordning (839/2022). Under den nuvarande programperioden deltar landskapet Åland i genomförandet av de nationella programmen.

Eftersom avsikten är att finansieringen av inrikes frågor ska ingå i partnerskapsfonden under programperioden 2028–2034, kommer arrangemangen för landskapet Åland att bedömas i samband med beredningen av partnerskapsfonden.

8 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Det är ännu inte känt vilket utskott i Europaparlamentet som kommer att vara ansvarigt för förslaget till förordning.

Behandlingen av förslagen inleddes i rådets ad hoc-arbetsgrupp den 2 september 2025. De övriga medlemsstaternas officiella ståndpunkter är ännu inte kända.

9 Den nationell behandlingen av förslaget

Förslagen till förordningar och det tillhörande utkastet till statsrådets skrivelse har behandlats vid ett gemensamt möte den 22 oktober 2025 i sektionen för invandrar-, asyl- och integrationsärenden (sektion 6) och sektionen för rättsliga och inrikes frågor (sektion 7), som lyder under kommittén för EU-ärenden. Förslagen behandlades också i MFF-ledningsgruppen den 28 oktober 2025.

Förslagen till förordningar och utkastet till statsrådets skrivelse som gäller dem behandlades i EU-ministerutskottet den 7 november 2025.

Statsrådet har tidigare lämnat en E-utredning om MFF-helheten, E 73/2025 rd, den 19 september 2025.

10 Statsrådets ståndpunkt

Finlands ståndpunkter i fråga om helheten för den fleråriga budgetramen framförs i E-skrivelsen E 73/2025 rd, där det bland annat konstateras följande:

Den totala nivå som kommissionen föreslår är för hög. I enlighet med regeringsprogrammet anser Finland att EU-budgeten ska hållas på en skälig nivå för att undvika att Finlands nettobidrag ökar. Finland anser att det är viktigt att den kommande budgetramen ses över som en helhet.

Finland anser det nödvändigt att prioritera fokusområdena i EU-finansieringen och betonar vikten av att utvärdera Finlands mål på ett övergripande och strategiskt sätt. Det är nödvändigt att hitta en nivå som inte oskäligt ökar vår betalningsbörda, men som möjliggör viktiga prioriteringar, såsom att stärka försvaret och konkurrenskraften, och säkerställer att vi erhåller den finansiering som är viktigast för oss, såsom jordbruksfinansieringen.

De allmänna prioriteringar i förslaget till budgetram som kommissionen för fram är värda att understödja och stämmer överens med Finlands EU-nyckelmål. Finland betonar att finansieringen i högre grad ska riktas till de viktigaste politiska prioriteringarna, såsom stärkandet av försvaret och konkurrenskraften.

Särskild vikt bör fästas vid Finlands unika ställning som en stat vid unionens östra yttre gräns och samtidigt som nettobidragsgivare i EU.

Finland anser att det är viktigt att man i budgetramen beaktar det särskilda läget i Finlands östra yttre gränsregioner, som följer av den förändrade säkerhetsmiljön och de socioekonomiska utmaningar som den indirekt medför.

För Finland är det viktigt att säkerställa att det bidrag som kommissionen föreslår för Finlands del inom fonderna för inrikes frågor tryggas och genomförs flexibelt och på ett sätt som stöder gränsregionernas livskraft.

Finland anser att EU-finansieringen för migrationen särskilt ska fokusera på att stärka gränssäkerheten men också på intern migrationshantering och den yttre dimensionens behov, i synnerhet effektivare återsändande och utveckling av innovativa lösningar.

Finland anser att det är ändamålsenligt att finansieringen av migrationshanteringen under den kommande budgetramperioden kan utnyttjas på ett mångsidigt sätt för gränssäkerhetsinvesteringar.

Finland stöder kommissionens förslag att stärka betydelsen av de yttre landgränsernas längd som kriterium för fördelning av medel.

Finland stöder kommissionens förslag att öka andelen finansiering för försvar (inkl. militär rörlighet), krisberedskap och gränssäkerhet i den kommande budgetramen.

En enda nationell plan för de olika fonderna kan bidra till synergieffekter mellan olika politikåtgärder. Ändamålsenligheten och konsekvenserna av de många detaljerna i den nationella planen ska utredas och bedömas närmare senast i samband med behandlingen av själva författningsförslagen.

I fråga om den finansiering som ingår i NRP-fonden är det nödvändigt att utreda vad som avses med flexibel användning av finansieringen och användning av finansieringen för de mål som fastställts i olika förslag till förordning.

Finland stöder kommissionens mål att genom instrumentet Europa i världen stärka kopplingen mellan EU:s inre och yttre åtgärder och på så sätt ytterligare stärka EU:s konkurrenskraft, ekonomiska säkerhet och strategiska autonomi. Dessutom bör man säkerställa att instrumentet Europa i världen också stöder unionens mål i fråga om säkerhet och migrationens yttre dimension.

Om helheten

Statsrådet ser över detaljerna i kommissionens förslag som en del av den övergripande budgetramen och preciserar sin ståndpunkt i och med förhandlingarna framskrider. Finlands slutliga ståndpunkter bildas på basis av den helhet som utarbetas i förhandlingarnas slutskede med hänsyn till det som är bäst för Finland.

Det tas separat ställning till dimensioneringen av finansieringen för kommissionens förslag i samband med förhandlingarna om budgetramen.

Statsrådets ståndpunkter till förslaget om partnerskapsfonden framförs i skrivelsen U 53/2025 rd, där följande anteckningar är väsentliga med tanke på de nu aktuella förslagen:

Statsrådet anser att en tillräcklig nationell delfinansiering är viktig för ett effektivt genomförande av EU-finansierade program.

Statsrådet anser att det med tanke på finansieringen av inrikes frågor är viktigt att fortsätta med EU:s fullständiga operativa ekonomiska stöd i enlighet med den nuvarande programperioden

till de myndigheter som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter som utförs till förmån för unionen.

Statsrådets ståndpunkter ovan kompletteras med denna U-skrivelse på följande sätt:

Statsrådet anser att det inte heller framöver bör förutsättas nationell medfinansiering för den medlemsstatsvisa finansieringen av interna överföringar, solidaritetspoolen och vidarebosättning.

Unionsstödet för asyl, migration och integration (AMI-förslaget)

Statsrådet instämmer i kommissionens uppfattning om målen för förslaget till förordning.

Statsrådet framhäver behovet av att beakta den förändrade geopolitiska situationen, omfattande migration och användningen av migration som ett vapen i hanteringen av migrations- och asylfrågor.

Det är viktigt att fonden kan stödja åtgärder genom vilka medlemsstaterna utvecklar och harmoniserar sin asylpolitik i enlighet med skyldigheterna i EU-lagstiftningen. Utvecklingen av ett gemensamt europeiskt asylsystem med stöd från fonden effektiviserar systemets funktion även i situationer där det utsätts för särskilda påfrestningar.

Statsrådet anser det särskilt positivt att förbättring av återvändande och återtagande samt bekämpning av instrumentaliserad migration och användning av migration som ett vapen finns bland målen i förslaget till förordning. I fråga om återvändande betonar statsrådet vikten av att användningen av fonden är tillräckligt flexibel för att olika åtgärder som främjar återvändande ska kunna utvecklas och stödjas. Finansiering bör kunna beviljas också till åtgärder som genomförs i tredjeländer och som har en främjande effekt på återvändande och bekämpning av irreguljär migration. För tredjeländer fastställs kriterier enligt de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna så att de tryggar tillgodoseendet av rättigheterna på en etablerad nivå av internationell rätt.

Statsrådet anser det motiverat att förslaget till förordning täcker den yttre dimensionen av unionens gemensamma asyl- och migrationspolitik och att åtgärder i tredjeländer kan genomföras med stöd av unionen, när den huvudsakliga grunden för åtgärderna är unionens intressen och mål inom dessa politikområden. Statsrådet fäster avseende vid att det huvudsakliga finansieringsinstrumentet för den externa verksamheten är instrumentet Europa i världen och anser att det är viktigt att arbetsfördelningen mellan olika finansieringsinstrument är tydlig.

Statsrådet anser det relevant att målen för det föreslagna förordningsförslaget ska omfatta utveckling av hanteringen av laglig migration i enlighet med de behov som medlemsstaterna fastställt, med beaktande av en ändamålsenlig tillgång till kompetens och nationella behov. I förordningsförslagets mål ska man samtidigt beakta bekämpningen av utnyttjande av laglig migration, missbruk och säkerhetshot.

Statsrådet anser att det föreslagna målet att stödja den inledande fasen av integrationen är viktigt, men framhäver behovet av att säkerställa effektiviteten i integrationsåtgärderna under bosättningsfasen och undvika överlappningar mellan olika finansieringsinstrument. I detta avseende är kommissionens strävan att harmonisera förvaltningen av fonderna och stärka synergierna värd att stödjas.

Statsrådet anser det viktigt att det ekonomiska stödet för vidarebosättning fortsätter att finansieras med unionens medel under den kommande programperioden på samma sätt som nu, även för de medlemsstater som inte deltar i unionens planer för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl.

Unionsstöd för Schengenområdet, för den europeiska integrerade gränsförvaltningen och för den gemensamma viseringspolitiken (BMV-förslaget)

Statsrådet anser att vid allvarliga gränssäkerhetssituationer ska stödet kunna inriktas särskilt på att skydda de yttre gränserna, bekämpa säkerhetshot, svara på omfattande påverkansinsatser och förhindra vidareförflyttning utan att äventyra området för fri rörlighet. Vidare bör det säkerställas att unionsstödet till den gemensamma viseringspolitiken främjar konkurrenskraft, näringsverksamhet och smidigt lagligt resande. Lika viktiga i stödet till viseringspolitiken är mål som rör säkerhet och förebyggande av missbruk, såsom att motverka risker kopplade till migration och asylprocesser.

Gränssäkerhetssystemet bör även framöver bygga på att medlemsstaternas bär det primära ansvaret för övervakningen av sina yttre gränssnitt. Unionsstödet bör särskilt stärka de yttre gränsstaternas kapacitet att skydda gränserna och bekämpa irreguljär migration vid unionens gemensamma yttre gränser.

Driftskostnaderna för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (ETIAS) täcks med intäkterna från avgifterna för resetillstånd. Statsrådet anser det viktigt att det i denna förordning fastställs regler för hur medlemsstaterna får tillgång till de andelar av ETIAS-avgifterna som är avsedda att täcka deras driftskostnader, samt detaljerade regler för de fall då medlemsstaternas totala driftskostnader under ett visst år överstiger de tillgängliga intäkterna från ETIAS-systemet.

Unionsstödet för inre säkerhet (IS-förslaget)

Statsrådet instämmer i kommissionens uppfattning om målen för stödet för inre säkerhet. Strategin för EU:s inre säkerhet utgör en övergripande ram som kan stödjas med unionens finansiering för konkreta åtgärder.

Statsrådet anser det viktigt att den ökade mångfalden av hot mot den inre säkerheten betonas i kommissionens förslag till förordning. Statsrådet betonar behovet av att beakta det förändrade geopolitiska läget och dess inverkan på kopplingarna mellan EU:s interna och externa säkerhet, bland annat när det gäller irreguljär och omfattande migration. Statsrådet instämmer i kommissionens bedömning att grov och organiserad brottslighet i allt högre grad utnyttjar den digitala världen och den tekniska utvecklingen, och tränger in i den lagliga ekonomin. Det är viktigt att inrikta unionsstödet på att bekämpa och avslöja dessa fenomen.

Statsrådet stödjer målen i förslaget till förordning. Statsrådet anser det positivt att förslaget, utöver de mål för den nuvarande finansieringsperioden som fortfarande är relevanta, även innehåller nya aspekter som är viktiga för Finland, såsom instrumentalisering av migration och maritima hot. Det är också bra att gränsöverskridande energisammanlänkningskablar, kommunikationskablar, störningar i leveranskedjorna och utländsk informationsmanipulering nämns särskilt i förslaget. Statsrådet anser att listan över brottstyper och hot som ingår i

förordningsförslagets mål, och vars förebyggande och bekämpning främjas med unionsstödet, bör utökas genom omnämnande av bland annat narkotikahandel, korruptionsbekämpning och kringgående av sanktioner.

Statsrådet anser att det är bra att unionsstödet kan användas för att stärka resiliensen mot hybridhot och för att hantera säkerhetsrelaterade störningssituationer.

Statsrådet stödjer förslagets mål att förbättra informationsutbytet och det operativa samarbetet både mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och med unionens byråer.

Statsrådet anser att finansieringen av de skyldigheter som följer av genomförandet av EU-lagstiftningen, särskilt utvecklingen av informationssystem på EU-nivå, bör framgå av förordningens mål.

Statsrådet fäster avseende vid att skyddet för brottsoffer, som är ett finansieringsmål under den nuvarande finansieringsperioden, inte nämns bland förslagets mål. Statsrådet anser det viktigt att utveckla brottsoffers rättigheter och ställning, och understöder att skyddet av brottsoffers rättigheter stärks som en del av åtgärderna mot grov och organiserad brottslighet samt människohandel.

Statsrådet fäster avseende vid att aktörerna inom den inre säkerheten behandlas snävt i målen. Enligt förordningen bör unionsstödet användas för att förbereda sig på hot mot den inre säkerheten genom en samhällsomfattande verksamhetsmodell. Statsrådet anser att till exempel definitionen av behöriga myndigheter i förordningsförslaget inte bör begränsas till brottsbekämpande myndigheter. I fråga om rättsväsendets myndigheter ska det säkerställas att tillämpningsområdet omfattar hela straffprocessen ända till verkställighet av straff.